



Pn-363/2024

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu Snježani Cvitanović u pravnoj stvari tužitelja Hrvoje Bučić, OIB: 35068425166, Kaštel Stari, Ledine 13, zastupan po punomoćniku Darku Varnici, odv. u Kaštel Kambelovcu, protiv tuženika Republike Hrvatske OIB: 52634238587, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. srpnja 2026. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika tužitelja Darka Varnice odv. u Kaštel Kambelovcu i zz tuženika Jakovu Marušiću, na ročištu za objavu, dana 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, tužitelju Hrvoju Bučiću, OIB: 35068425166, Kaštel Stari, Ledine 13, isplatiti iznos od 960,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 18.10.2023. g. pa do isplate, prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 31.12.2023. po referentnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se sa više zatraženim od 240,00 eura ovo traženje tužitelja neosnovano.

II. Nalaže se tuženoj REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587 da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju Hrvoju Bučiću, OIB: 35068425166, Kaštel Stari, Ledine 13, parnični trošak od 771,00 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana presuđenja pa do isplate, po referentnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi

na dan 1. srpnja te godine, dok se sa više zatraženim od 514,00 eura ovo traženje tužitelja odbija kao neosnovano.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi koju je podnio ovome sudu protiv tuženika 30.01.2024. navodi kako je 1. prosinca 2013.g. uhićen u Zagrebu, te mu je na teret stavljeno da je po završetku nogometne utakmice između HNK DINAMO i HNK HAJDUK koja se održavala na nogometnom stadionu Maksimir, u neposrednoj blizini u nakani narušavanja javnog reda i mira dolaskom na otvoreni prostor kod spoja sjeverne i zapadne tribine stadiona Maksimir zajedno sa većim brojem NN muških osoba u pravcu policijskih službenika pripadnika interventnih jedinica PU Zagrebačke i PU Virovitičko-podravske, bacali prema istima veći broj pirotehničkih sredstava. Rješenjem suca istrage Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-3587/13 od 3. prosinca 2013.g. tužitelju je određen istražni zatvor. Županijski sud u Zagrebu, rješenjem od 16.12.2013.g. posl.br. 14-II-Kv2203/13-2, prihvatio je žalbu tužitelja i preinačio citirano rješenje suca istrage na način da je u odnosu na tužitelja ukinut istražni zatvor, te je određeno da se isti ima odmah pustiti na slobodu.

1.1. Dakle, podnositelj je bio neosnovano priveden i proveo je u istražnom zatvoru ukupno 16 dana od 1. do 16. prosinca 2013.g. S danom 7. veljače 2014.g. Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu je pod brojem Ko-DO-2469/13 podiglo optužnicu pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu protiv Hrvoja Bučića sa gore navedenim podacima, kao okrivljenikom pod XII s teretom da je zajedno sa ostalim okrivljenicima dana 1. prosinca 2013.g. U Zagrebu po završetku nogometne utakmice između HNK DINAMO i HNK HAJDUK koja se održavala na nogometnom stadionu Maksimir, u neposrednoj blizini u nakani narušavanja javnog reda i mira dolaskom na otvoreni prostor kod spoja sjeverne i zapadne tribine stadiona Maksimir zajedno sa većim brojem NN muških osoba u pravcu policijskih službenika pripadnika interventnih jedinica PU Zagrebačke i PU Virovitičko-podravske, bacali prema istima veći broj pirotehničkih sredstava, odnosno za kazneno djelo iz čl. 324.st.1 i 2, kažnjivo po čl. 324.st.2

1.2. Presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, posl.br. KO-1172/14 od 15.07.2019.g. tužitelj je oslobođen od optužbe za opisano kazneno djelo iz čl. 324.st.1i2, kažnjivo po čl. 324.st.2. Presudom Županijskog suda u Varaždinu, pos.br. KŽ-288/2020 od 03.11.2020.g. odbijena je žalba nadležnog ODO-a, čime je postala pravomoćna prvostupanjska oslobađajuća odluka (u odnosu na tužitelja). DOKAZ – citirana optužnica – Presuda OKS u Zagrebu, posl.br. KO-1172/14

1.3. Tužitelj nije u posjedu rješenja suca istrage Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-3587/13 od 3. prosinca 2013.g. kojim je tužitelju određen istražni zatvor, te se u više navrata obraćao Županijskom sudu u Zagrebu, odjelu sudaca istrage, ali mu isti nisu dostavili traženo rješenje, uz obrazloženje da spis predmeta nalazi na Općinskom građanskom sudu od 15.02.2022.g., bez ikakvog daljnjeg pojašnjenja. Tužitelj dostavlja pouku o pravima od 02.12.2013., iz koje je vidljivo da je podnositelj već bio uhićen u trenutku donošenja rješenja o istražnom zatvoru 03.12.2013.g. Dakle, tužitelj jednostavno ne može doći do rješenja kojim mu je određen istražni zatvor, a iz kojega bi bilo vidljivo da je pritvoren 01. prosinca 2013.g., a zbog mogućnosti nastupanja zastare do pribave citiranog rješenja o određivanju istražnog zatvora, podnosi tužbu i predlaže da sud u dokazne svrhe službenim putem pribavi citirano rješenje o

određivanju istražnog zatvora, jer Županijski sud u Zagrebu, odjela sudaca istrage, odbija dostaviti to rješenja, a istodobno ne navodi gdje se točno nalazi predmetni spis, u kojem sudskom predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu se vrši uvid u taj spis.

1.4. Tužitelj je podnio zahtjev za mirno rješenje spora te mu je Ministarstvo pravosuđa i uprave dopisom od 05.01.2024.g. odgovorio da priznaju odgovornost za naknadu štete, ali osporavaju visini i nude sklapanja nagodbe za iznos od 594,56 eura, kojim bi se tužitelj trebao smatrati u cijelosti namirenim. Tužitelj smatra da je ponuđeni iznos prenizak i da ne odgovara stvarnoj šteti pretrpljene zbog neosnovanog uhićenja, zbog čega ne može prihvatiti takvu nagodbu te predlaže sudu prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti o kojem je ovaj sud odlučio u izreci ove odluke.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu Prvenstveno, opreza radi, tuženik ističe prigovor zastare jer sukladno čl. 477. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine 110/97) pravo na naknadu štete zastarijeva za tri godine od dana primitke odluke višeg suda. Kako iz dostavljene dokumentacije nije vidljivo kad je tužitelju dostavljena presuda Županijskog suda u Varaždinu Kž288/2020, a tužba je podnesena tek 07. veljače 2024. postoji mogućnost da je tužitelju zastarjelo pravo na naknadu štete. Stoga, predlaže se sudu pribaviti podatak o tome kad je tužitelju dostavljena presuda Županijskog suda Varaždinu kako bi se utvrdilo je li tužiteljevo pravo na naknadu štete zastarjelo. Ukoliko nije nastupila zastara, tuženik osporava potraživanje tužitelja preko iznosa od 594,56 EUR.

2.1. vidom u priloženu dokumentaciju jasno je kako je tužitelj bio neosnovano uhićen te mu sukladno čl. 25. st. 4 Ustava RH i čl. 480. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine 110/97) u vezi s čl. 573. t. 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) pripada naknada zbog neutemeljenog uhićenja i to u visini koju je odredilo Ministarstvo pravosuđa i uprave u iznosu od 594,56 EUR. Predlaže se sudu odbiti tužitelja za iznos preko priznatih 594,56 EUR iz sljedećih razloga.

2.2. Naime, uvidom u sudsku praksu jasno se vidi kako se osobama koje su neosnovano lišene slobode priznaje naknada štete u visini od 33,18 EUR do 46,45 EUR, a kod tužitelja ne postoje nikakvi razlozi koje bi opravdali dosuđivanje naknade štete veće od one koje je odredilo Ministarstvo pravosuđa, odnosno veće od 37,13 EUR po danu. Prema sudskoj praksi zauzet je stav kako se u visinu naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode uzimaju u obzir sve okolnosti kao što su trajanje lišenja slobode, uvjeti izdržavanja kazne, činjenica izdvajanja iz obitelji, reakcija sredine na lišenje slobode, zabrinutost zbog uhićenja i moguće osude. Obzirom da su u dostavljenim presudama Županijskog suda u Zadru i Županijskog suda u Rijeci tužitelji bile osobe koji su bili neosnovano lišeni slobode u trajanju od 90 dana, odnosno skoro šest puta dulje nego što je tužitelj Hrvoje Bučić proveo u istražnom zatvoru, jasno je kako prema okolnostima slučaja, tužitelju u ovom predmetu ne pripada naknada štete u visini koju postavlja svojim tužbenim zahtjevom već u visini određenoj od strane tuženika. Temeljem navedenog, zahtjev tužitelja se u osporenom dijelu ukazuje kao u cijelosti neosnovan. Stoga, ukoliko se utvrdi da je tužiteljevo pravo na naknadu štete zastarjelo predlaže se sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i osuditi tužitelja na naknadu parničnog troška tuženiku, a ukoliko tužiteljevo pravo na naknadu štete nije zastarjelo, tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u osporenom dijelu te osuditi

tužitelja na naknadu cjelokupnog parničnog troška po načelu culpa jer tuženik ničim nije doveo do pokretanja ovog postupka već mu je ponudio pravičan iznos naknade štete prije pokretanja parnice.

3. Tijekom postupka tužitelj ustraje u navodima iz tužbe a u odnosu na istaknuti prigovor zastare potraživanja držeći isti neosnovanim. Naime, u čl. 186.a st. 3. Zakona o parničnom postupku propisano je da podnošenjem zahtjeva iz stavka 1. zastarijevanje zastaje, pa kako je tužitelj zahtjev za mirno rješenje spora podnio preporučenom pošiljkom dana 18.10.2023.g., a dana 15.01.2024.g. tužitelj je zaprimio odgovor Ministarstva pravosuđa i uprave, dok je ovu tužbu 30.siječnja 2024.g.

3.1. U odnosu na prigovor tuženika glede visine potraživanja naknade tužitelj smatra da je ponuđeni iznos od 594,56 EURa prenizak i da ne odgovara stvarnoj šteti pretrpljenoj zbog neosnovanog uhićenja. Naime, tuženik nudi iznos od 37,16 EURa po danu pritvora (tj. 280 kn po danu). Međutim, već duže vrijeme prema sudskoj praksi dosuđivao se iznos od oko 350,00 kn po danu tj. 46,45 Eura, a Vrhovni sud RH je u nekim odluka za potvrdio i iznos od 400,00 kn po danu tj. 53.09 EURa. Odluke VSRH REV-192/2016 od 23.03.2021.g., REV-1232/19 od 21.9.2021. i REV-X 527/18 od 03.05.2022. Uzimajući u obzir da se radi o nematerijalnoj šteti koja treba pratiti i ostale oblike nematerijalne štete, te uzeti u obzir činjenicu da je Vrhovni sud RH povećao iznose nematerijalne štete iz orijentacijskih kriterija iz 2002.g. za 50%. Također, treba uzeti u obzir i okolnost svakidašnje inflacije u društvu, gdje novac postaje gotovo bezvrijedan, tako da iznos od 280,00 kn tj. 37,16 EURa po danu pritvora, nastavno na spomenutih 16 dana neosnovanog pritvaranja i boravka s kriminalcima izgleda kao daljnje omalovažavanje tužitelja.

4. Tuženik tijekom postupka ustraje u navodima i prigovorima iz odgovora na tužbu.

5. Sud je u postupku izveo dokaze pregledom i čitanjem Rješenja Županijskog suda u Zagrebu br. Kv-2203/13-2 , Kir-3587/13 od 16. prosinca 2013., (str 6-11), Optužnice broj Ko-DO-2469/13 od 07. veljače 2014., (str 12-23), presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu br. KO-1172/14-356 od 15. srpnja 2019. (str 24-46), Presude Županijskog suda u Varaždinu br. KŽ-288/2020-7 od 03. studenog 2020. (str 53-62), Zahtjev za mirno rješenje spora od 18.10.2023. (str 63-66), Odgovor RH Ministarstva pravosuđa i uprave od 05. siječnja 2024. (str 67-68), preslika primke povratnice od 20.10.2023., saslušanjem tužitelja, dopis Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 26.03.2024. (str 92).

6. Parnični stranke su popisale parnični trošak.

7. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

8. Predmet ovog postupka je zahtjev za naknadu neimovinske štete radi neutemeljenog uhićenja i neosnovanog boravka tužitelja u istražnom zatvoru od 01. do 16. prosinca 2013.

9. Među strankama nije sporno,

- da je tužitelj boravio u istražnom zatvoru od 01. do 16. prosinca 2013., kako to , proizlazi i iz odgovora RH ministarstva pravosuđa i uprave od 05.01.2024.

- da je tužitelja pravomoćnom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu br. KO-1172/14 od 15. srpnja 2019. oslobođen optužbe za kazneno djelo koju mu je stavljeno

na teret u tom kaznenom postupku, jer je prvostupanjska presuda potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu br. KŽ-288/2020 od 03.11.2020.,

- da se tužitelj obratio Ministarstvu pravosuđa i uprave RH zahtjevom za mirnim rješenjem spora i naknadu štete koji je poslao preporučeno sa povratnicom 18.10.2023.

- da je tužena u mirnom postupku tužitelju ponudila na ime naknade štete iznos od 594,56 eura, ali isti iznos nije isplatila,

- da je tužitelj podnio ovu tužbu 30. siječnja 2024.

10. Među strankama je sporno:

- je li nastupila zastara u smislu odredbe članka 477. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br.110/97), po kojoj odredbi pravo na naknadu štete zastarijeva za tri godine od dana primitka odluke višeg suda,

- visina tražene naknade štete tužitelja imajući u vidu ponuđeni iznos od 594,56 eura tužitelju u mirnom postupku.

11. Dakle, među stankama nije sporna osnova odgovornosti tuženika odnosno da tužitelju pripada pravo na naknadu štete zbog neosnovanog boravka u istražnom zatvoru, a temeljem odredbi Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22 i 36/24, dalje ZKP/08).

11.1. Odredbom članka 14. ZKP/08 propisano je kako osoba koja je neopravdano osuđena za kazneno djelo ili je neosnovano uhićena ima pravo na svekoliku rehabilitaciju, pravo na naknadu štete iz sredstava državnog proračuna te druga prava utvrđena zakonom. Postupak za naknadu štete i ostvarivanje drugih prava neopravdano osuđenih ili neutemeljeno uhićenih osoba propisan je u ranijem Zakonu o kaznenom postupku (Narodne novine broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06, dalje ZKP/97) u glavi XXX. s tim da su, temeljem odredbe čl. 573. čl. 3. ZKP/08, odredbe Glave XXX. ZKP/97 i nadalje u primjeni do donošenja posebnog zakona.

U odnosu na prigovor zastare prava na potraživanje naknade štete tužitelja.

12. Tužitelj se prije pokretanja ovog postupka obratio zahtjevom za mirno rješenje spora Ministarstvu pravosuđa, sve kako predviđa odredba čl. 477. st. 2. ZKP/97, čime je ispunjena procesna pretpostavka za podnošenje tužbe. U zahtjevu za mirno rješenje od 18.10.2023. tužitelj je za 16 dana koje je proveo u pritvoru tražio naknadu od 1.200,00 eura. Podneseni zahtjev Ministarstvo je zaprimilo 20.10.2023. time da je tužitelju odgovorilo dopisom od 05. siječnja 2024., kako to proizlazi iz u postupku pregledane i pročitane navedene dokumentacije.

13. Vezano za tuženikov prigovor zastare valja kazati kako prema odredbi čl. 477. ZKP/97 pravo na naknadu štete zastarijeva za tri godine od dana pravomoćnosti prvostupanjske presude kojom je okrivljenik oslobođen optužbe ili kojom je optužba odbijena, odnosno pravomoćnosti prvostupanjskog rješenja kojim je postupak obustavljen, a ako je u povodu žalbe rješavao viši sud - od dana primitka odluke višeg suda. Prema stavku drugom iste zakonske odredbe, prije podnošenja tužbe za naknadu štete oštećenik je dužan svojim zahtjevom obratiti se Ministarstvu pravosuđa radi postignuća nagodbe o postojanju štete te vrsti i visini naknade. Daljnjom

odredbom čl. 478. st. 1. ZKP/97 određeno je da, ukoliko zahtjev za naknadu štete ne bude prihvaćen ili o njemu ne bude odlučeno u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, oštećenik može kod nadležnog suda podnijeti tužbu za naknadu štete.

13.1. Uvidom u priloženo očitovanje Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 26.03.2024. proizlazi da je tužitelju 08. prosinca 2020. dostavljena drugostupanjska presuda Županijskog suda u Varaždinu, od kada teče rok od tri godine za pokretanje postupka traženja naknade štete. Nadalje, kraj činjenice da je tužitelj 18.10.2023. podnio tuženiku zahtjev za mirnim rješenjem spora i naknadu štete, to je evidentno da nije došlo do zastare tužiteljeva prava na potraživanje naknade štete. Ovo i stoga, što je tužitelj 30. siječnja 2024. podnio tužbu ovom sudu a tužena mu je odgovorila na njegov zahtjev dopisom-ponudom 05. siječnja 2024.

13.2. Radi ranije iznesenoga sud prigovor zastare smatra neosnovanim.

U odnosu na visinu naknade neimovinske štete.

14. U postupku je trebalo raspraviti i utvrditi visinu naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti uslijed neutemeljenog lišenja slobode.

15. Odredbom čl. 22. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014) propisano je da su čovjekovo pravo i sloboda nepovredivi te da se nikome ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda osim kada je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.

15.1. Odredbom čl. 25. st. 1. Ustava Republike Hrvatske propisano je da svatko tko je nezakonito bio lišen slobode ili osuđen ima, u skladu sa Zakonom, pravo na odštetu i javnu ispriku. Riječ je o posebnom nenovčanom obliku naknade nematerijalne štete zbog povrede prava osobe, ugleda, časti i slobode.

15.2. Odredbom čl. 9. st. 5. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, a koje je RH prihvatila retroaktivno počev od 06. listopada 1991., propisano je da svaka osoba koja je bila žrtva nezakonitog uhićenja ili pritvora ima pravo na naknadu štete.

15.3. Pravo na slobodu i sigurnost, uključujući i pravo na odštetu žrtvama nezakonitog uhićenja ili pritvaranja propisano je odredbom čl. 5. st. 1. i 5. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (NN – Međunarodni ugovori 6/99, 88/99).

16. Pitanje naknade štete neopravdano osuđenim i neutemeljeno uhićenim osobama razrađeno je u materijalno pravnim i procesno pravnim odredbama Zakona o kaznenom postupku i Zakona o obveznim odnosima.

16.1. Uvjeti za naknadu štete zbog neopravdane osude ili neutemeljenog uhićenja mogu se podijeliti na kazneno – pravne (da postoji neopravdana osuda ili neutemeljeno uhićenje) i na građansko- pravne (da je počinjena šteta i uzročnost). Da bi neka osoba ostvarila svoje pravo na naknadu štete, ti uvjeti moraju biti kumulativno ispunjeni.

16.2. Članak 476. ZKP/97 određuje kada oštećeni ima pravo na naknadu štete zbog neopravdane osude, dok u čl. 480. taksativno nabroja slučajeve kada oštećenom pripada pravo na naknadu štete radi neutemeljenog uhićenja i nezakonitog pritvora.

16.3. Tako, čl. 480. ZKP/97 u st. 1. toč. 1. propisuje da pravo naknadu štete pripada osobi koja je bila u pritvoru, a nije došlo do pokretanja kaznenog postupka, ili je postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem, ili je pravomoćnom presudom oslobođena optužbe, ili je optužba odbijena. U primjeni navedene zakonske odredbe Vrhovni sud Republike Hrvatske je u nizu svojih odluka (Rev-766/09, Rev-474/09, Rev-505/23 i dr.) izrazio pravno shvaćanje da naknada za neutemeljeno pritvaranje (uhićenje) predstavlja naknadu za jedinstveni vid štete u kojoj su obuhvaćene sve štetne posljedice nematerijalne štete vezane uz neosnovano pritvorenog proistekle iz neosnovane povrede slobode, a to znači i pretrpljeni strah i duševne boli zbog povrede ugleda i časti.

17. Da bi tužitelj imao pravo na naknadu štete zbog nezakonito određenog pritvora mora u tijeku postupka dokazati da je pritvor bio nezakonito određen, a u konkretnom slučaju riječ je upravo o neutemeljenom i nezakonito određenom pritvoru, koji je trajao od 01. do 16. prosinca 2013. Ova okolnost među strankama nije niti sporna, s obzirom da je tuženik nakon suđenja pravomoćnom odlukom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu br. KO-1172/14 oslobođen optužbe.

18. Osnova odgovornosti proizlazi iz naprijed citiranih odredbi Zakona o kaznenom postupku, te pored citiranih odredbi i generalne odredbe čl. 14. ZKP/08 (čl. 12. ZKP/97) prema kojoj osoba koja je neopravdano osuđena za kazneno djelo ili je neosnovano uhićena ima pravo na svekoliku rehabilitaciju, pravo na naknadu štete iz sredstava državnog proračuna te druga prava utvrđena zakonom.

19. Nadalje, nije sporno da su u konkretnom slučaju ispunjene procesne pretpostavke za podnošenje tužbe, s obzirom da se tužitelj prije podnošenja tužbe obratio zahtjevom za mirno rješenje spora nadležnom Ministarstvu te je tražio 1.200,00 eura.

20. Kod dosuđivanja naknade neimovinske štete koju treba sukladno odredbi čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO), imati na umu sve okolnosti konkretnog slučaja i to posebno: trajanje lišenja slobode, specifične uvjete izdržavanja kazne, reakcije životne sredine na lišenje slobode, zabrinutost oštećenog zbog moguće osude, teškoće prilikom ponovnog uključivanja u život na slobodi, težinu i prirodu kaznenog djela koje je bilo stavljeno na teret tužitelju, osuđivanost tužitelja, okolnost da li je tužitelj pritvoren po prvi put te gdje je pritvoren, da li je zbog pritvaranja ostala nezbrinuta obitelj koju je uzdržavao, te naravno i osobito jačinu povrede prava osobnosti odnosno jačini i trajanju povredom izazvanih duševnih boli koje je zbog povrede slobode, ugleda i časti pretrpio tužitelj.

21. Sud je u dokazne svrhe, saslušao tužitelja koji je u svom iskazu u bitnome naveo Da je u vrijeme uhićenja 1.12.2013. u Zagrebu po završetku nogometne utakmice između nogometnih klubova Dinamo i Hajduk, imao 20 g. i bio u statusu mlađeg punoljetnika, da je od dana uhićenje bio predan pritvorskom nadzorniku nakon čega su ga sa ostalim uhićenim osobama odveli u zatvor Remetinec, sve se to dogovilo kasno navečer, bio je u ćeliji sa još 7 osoba, ukupno 8 osoba, ćelija je bila nekih 15 m² u kojoj su stajala 4 kreveta na kat između kojih je bio jedan stol, nije bilo puno mjesta za kretanje, samo oko stola, da su se u ćeliji nalazili optuženi za kaznena djela krađe, provale a sjećam se da je bio jedan koji je bio optužen za kazneno djelo

pedofilije, nije bio u ćeliji sa drugim uhićenim navijačem. Obzirom da je bio nedužan i nevin jer nije počinio ono što mu bilo stavilo na teret, osjećao se nesigurno, nemoćno, prestrašeno, beznadno. U pritvoru je proveo 16 dana. Posljedice provedenog vremena u pritvoru na tužitelju kao mladu osobu ostavile su traga u nekom razdoblju. Isto tako i dugotrajnost tog postupka koji je okončan tek donošenjem odluke ŽS u Varaždinu 2020. od društva i okoline mjesta stanovanja bio je negativno označen kao osoba koja je bila u zatvoru. Nakon puštanja iz pritvora a tijekom trajanja postupka radio je kao drvodjelac pomažući svom ujaku, nije se mogao zaposliti kod bilo kojeg poslodavca koji je tražio potvrdu o nekažnjavanju jer je protiv njega bila podignuta optužnica. Nakon oslobađajuće presude oko 3 godine radio je kao pravosudni policajac u zatvoru na Bilicama a sada je voditelj službe osiguranja u FINA-i Split od ožujka ove godine.

21. Odlučujući o visini naknade koja tužitelju nesporno pripada, trebalo je voditi računa prvenstveno o tome da je tužitelj u vrijeme pritvaranja bio mlada osoba od oko 20 godina, te da je boravio u ćeliji 16 dana u neprimjerenim okolnostima u skućenom prostoru, i to sa osuđenima za kaznena djela od kojih je jedan bio osuđen radi pedofilije, te nakon puštanja iz pritvora tužitelj je u najranijoj mladosti bio izložen kako neželjenom okruženju tako i predrasudama okoline, samo radi činjenice boravka u pritvoru. Kada se k tome doda nesporna činjenica da je on bio nevin tj da nije počinio kazneno djelo koju mu se stavljeno na teret, a za koje se nakon vođenja dugotrajnog postupka utvrdilo da nije počinio te je bio oslobođen, kod istoga se tijekom tih 16 dana zasigurno razvio osjećaj beznađe, nemoći, neizvjesnosti, a kasnije je ta činjenica negativno djelovala na njegovu mogućnost zapošljavanja.

22. Stoga, obzirom da je sloboda temeljno ljudsko pravo, a dostojanstvo, ugled i čast se presumiraju kao osobine pojedinca u svakom društvu, te su neutemeljenim pritvaranjem tužitelju povrijeđena njegova temeljna ljudska prava, umjesto normalnog života i rada kao mlade radno sposobne osobe, novčana naknada koja se obistinjuje nikako ne može biti ekvivalent ugroženom, odnosno izgubljenom dobru, jer neimovinska dobra nemaju i ne mogu imati novčanu vrijednost pa naknada nikada ne može biti ekvivalent pretrpljenog gubitka, odnosno ne može biti poravnanje štete u doslovnom smislu, već ona samo predstavlja simboličnu pravičnu naknadu odnosno naknadu koju društvo kroz sud smatra primjerenom s obzirom na značenje povrijeđenog dobra, stupanj njegove povrede i okolnosti slučaja, ali isto tako dosuđena naknada mora osigurati tužitelju, kao oštećeniku, mogućnost pribavljanja drugih dobara i ugodnosti koje će mu pomoći da lakše prebrodi tjelesnu i duševnu krizu nastalu kao posljedicu štete koja mu je nanesena neutemeljenim pritvaranjem.

22.1. Pri odlučivanju o visini potraživanja, sud je imajući u vidu odredbu čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a te sve ranije navedeno, a osobito dužinu boravka tužitelja u zatvoru, činjenicu da je postupak okončan 7 godina nakon uhićenja kada je tužitelj oslobođen optužbe, kao i činjenicu da se Orijentacijski kriteriji za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete VSRH mijenjaju s obzirom na ekonomske prilike u društvu, pa su tako posljednji iz studenog 2022. povećani za 50% u odnosu na prethodne, a stopa inflacije je Republici Hrvatskoj u međuvremenu porasla.

22.2. Stoga je ovaj sud držao primjerenom naknadu koju valja dosuditi tužitelju, a sve imajući u vidu sve gore navedeno, iznos od 960,00 eura, tj 60,00 eura po danu dok je sa više zatraženim od 240,00 eura ovo traženje tužitelja valjalo odbiti kao neosnovano.

22.3. Na navedeni iznos tužitelju pripada kamata koja teče od dana podnošenja pisanog zahtjeva nadležnom Ministarstvu temeljem odredbe čl. 1103. ZOO-a, to jest od 18.10.2023. , po stopi propisanoj odredbom čl. 29. ZOO-a.

23. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi članka 154. st.2. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 3 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst) - dalje ZPP i 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23) i Tbr. 7. 8., 9., 10., 36., 42, 48. i 50 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 62/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 148/09, 142/12 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22, 138/23- dalje Tarife).

23.1. Priznati parnični trošak tužitelja sastoji se od sastava zahtjeva za mirnim rješenje spora od 18.10.2023., sastava tužbe od 30.01.2024., sastava podneska od 29.04.2024., zastupanje na ročištu od 11.03.2026. i od 08.07.2026. za svaku radnju po 75 bodova što ukupno iznosi 450 bodova. Prema vrijednosti boda po važećoj Tarifi priznati parnični trošak iznosi 900,00 eura koji valja uvećati za 25% PDV-a od 225,00 eura što ukupno iznosi 1.125,00 eura koji valja uvećati za trošak pristojbe tužbe i presude za svaku radnju po 80,00 eura što ukupno iznosi 1.285,00 eura.

23.2. Obzirom da je tužitelj u ovoj parnici uspio sa 80% a tuženika sa 20% to bi tužitelja primjenom odredbe članka 154. st.2. tužitelja pripada 60% priznato parničnog troška tj iznos od 771,00 eura za koji iznos valja obvezati tuženu na isplatu dok se sa više zatraženim od 514,00 eura ovo traženje tužitelja valja odbiti kao neosnovano.

23.3. Tužitelju nije priznat popisani trošak podneska od 08.07.2026. iz razloga što je tim podneskom tužitelj dostavio već dostavljeni Zahtjev time da je već u tužbi ili podneskom od 29.04.2024. dostaviti presliku primke povratnice.

24. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Splitu, 25. rujna 2026.

Sutkinja
Snježana Cvitanović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (čl. 348. ZPP-a). Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088d-b368f**

Kontrolni broj: **053e5-7bcf6-11613**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.